

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝΩΠΙΩΝ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

PARLIAMENTARY DEBATES • HOUSE OF COMMONS
Official report - Wednesday, 28th July, 1954 - Cyprus

... (from Woodford and St. Pancras, South) ... for many years we have not taken the thing seriously. I should like to remind the House of the words of the Member for Woodford (Sir WINSTON CHURCHILL, who visited Cyprus recently at the Colonial Office. He said to the Legislative Council in Cyprus: 'I think that the Cypriot people, who are of Greek descent should regard their country as may be called their mother country, as an ideal to be earnestly cherished. Such a feeling is an example of the patriotic devotion which so many of the Greek nation.' — Mr. R. H. S. CROSSMAN (Coventry, East): When was it? That was said to the Legislative Council in 1907. I think that the right is eternally true. — Mr. E. L. MALLAIEU (Brigg): We should have a proper solution which, if the Government had not had its head in the sand, was most likely to further not only the interests of the Cypriots but our own. CROSSMAN (Coventry, East): I wonder why the hon. Gentleman and some others object so much to certain actions of Soviet Russia? To what do they object? Where military security is concerned we have the right to occupy a country, and our ownership may be, to disregard all plebiscites or elections, and to tell those for whom we are under our rule, I wonder whom we think we are deceiving? — We are taking in with all these ridiculous announcements and this talk from the hon. Member will be deceived by the Minister's statement about all the good we have done. We really want to give them self-government—but, of course, not to let them do. Oh, no—we give them everything else and deny them what they want. We are going on for a long time. We have been told by those opposite that we are under Greek sovereignty. It happens to be the only one of the hundreds of islands which is not part of Greece, proper. It is not part of Greece proper because the Turks in 1878. It became part of Britain in 1878, and believed that as a result of independence, but it is as a result of being a British Colony that it is independent and ENOSIS which have been obtained by every other one of the Cypriots we say, it is all for your good. We know you better than you are some 10,000 Cypriots who have come to Britain and have their own way of life. We know better than them. Even when under the great influence of the Metropolitan, they are convinced of their grievance and remain in favour of ENOSIS; they are Greek—even then hon. Gentlemen say 'No, no, gentlemen—with time and you will not be Greek.' How often in our colonial history have we said the same fact that we are starting the trouble in Cyprus on the same day as we did of the trouble in Egypt. May I say to hon. and right hon. Gentlemen that from Egypt is a scuffle. Hon. and right hon. Gentlemen said, 'We shall give you. Where our national security is concerned we stand firm'—and we are now in the conference room. — Mr. ANEURIN BEVAN (Ebbw Vale): We have just listened is characteristic of the courage and honesty of the hon. Member for the Isle of Ely (Major LEGGE BOURKE). He is very plain spoken about the fact that he was quite right when he said that in one respect this was a black and gallant Member for the Isle of Ely is quite right when he is so

ΛΟΝΔΙΝΟΝ • ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ • ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
Επίσημη πρακτική - Τετάρτη, 28 Ιουλίου 1954 - Κύπρος

Κυρία ΛΕΝΑ ΠΙΕΚΕΡ (Βουλευτής Χάλμφορντ και Άγ. Πάγκρασι... Επί πολλά έτη δεν απεδώσαμε εις το ζήτημα της ΕΝΩΣΕΩΣ την δέουσαν σοβαρότητα. Επιδιώκω να απομνησκώ εις την Βουλὴν τοὺς λόγους τοῦ ἀξιότιμου Βουλευτοῦ τοῦ Γουόρφφορντ (Σέρ ΟΥΙΝΣΤΟΝ ΤΣΟΥΡΤΙΛ), ὅστις ἐπισκέψθη τὴν Κύπρον ὅταν ἦτο Ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν. Εἶπε τότε εἰς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τῆς Κύπρου: «Νομίζω ὅτι εἶναι ὁλως φυσικὸν ὁ Κυπριακὸς λαὸς, ὅστις εἶναι Ἑλληνικῆς καταγωγῆς, νὰ θεωρῇ τὴν ἐνωσιμότητά του μὲ ὅ,τι δὴ ἠδύναται νὰ ἀναμνησκῇ τὴν Μητέρα Πατρίδα του ὡς ἕν ἰδεώδες, τὸ ὁποῖον δέον νὰ ἐπιδιώκῃ μὲ σταθερότητα, πίστιν καὶ προαίρεσιν. Τὸ αἰσθημα τοῦτο ἀποτελεῖ παράδειγμα τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀφοσίωσης, ἥτις τὰσον εὐγενὲς χαρακτηρίζει τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.» — Ρ. ΚΡΟΣΜΑΝ (Βουλευτὴς Ἀνατολικοῦ Κόβεντρι): Πότε ἐλέγχθησαν αὐτὰ; — Κυρία ΠΙΕΚΕΡ: Ἐλέγχθησαν πρὸς τὸ Νομοθετικὸν Συμβούλιον τὸ 1907. Νομίζω ὅτι οἱ λόγοι τοῦ ἀξιότιμου Συνδεδεμένου παραμένουν αἰωνίως ἀληθεῖς. — Ε. Λ. ΜΑΛΛΑΙΕΥ (Βουλευτὴς Μπρίγκ)... Ἐρρίπε ἤδη νὰ εἶχον προσφέρει ἀρμοδίως λύσιν, ἡ ὁποία, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις δὲν ἤθελε νὰ ἐβελούθη, δὴ ἦτο ἐκείνη ἥτις δὴ εἶχε τὰς μεγαλύτερας πιθανότητας νὰ ἐξυπηρετήσῃ ὅχι μόνον τὰ συμφέροντα τῶν Κυπρίων, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰδικὰ μας. — Ρ. ΚΡΟΣΜΑΝ (Βουλευτὴς Ἀνατολικοῦ Κόβεντρι): Διερωτῶμαι διὰ ποῖον λόγον ὁ ἀξιότιμος Συνδεδεμένος καὶ πῶς ἐκ τῶν φίλων του τῆς ἀντιθέτου παραδόξως ἀντιπένει τὸσον πολὺ εἰς ἀρμόζοντες ἐνεργείας τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας; Εἰς τί ἀντιπένει; Ὑποστηρίζεται ἡ ἀρχὴ ὅτι, ἀσάφως, πρόκειται περὶ στρατιωτικῆς ἀσφαλείας, ἔχοντες τὸ δικαίωμα νὰ κρατῶμεν ὑπὸ τὴν κατοχὴν μας μίαν χώραν, ἀδιάρκον εἰς ποῖον ἀσκήσῃ ἐθνικὰς, νὰ ἀνασῶμεν ὅλα τὰ δημοφιλήματα ἡ τὰς ἐκλογὰς, καὶ νὰ λέγωμεν εἰς τοὺς λαοὺς αὐτοὺς ὅτι εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον των νὰ εὐρίσκωνται ὑπὸ τὴν διοίκησιν μας. Διερωτῶμαι ποῖον νομίζοντες ὅτι ἐξαπατῶμεν; Ποῖον νομίζοντες ὅτι παραπλανοῦμεν μὲ ὅλας αὐτὰς τὰς μελαίους δηλώσεις καὶ τὰ λεγόμενα τῆς ἀντιθέτου παραδόξως; Διερωτῶμαι ποῖος δὴ ἐξαπατῶνται ἐκ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ περὶ ὅλων τῶν ἀγαθῶν διὰ ὁποία ἐσωρεύσαμεν εἰς τὴν Κύπρον, καὶ περὶ τοῦ πόσον ἐπιθυμοῦμεν πράγματι νὰ παράσχωμεν εἰς τοὺς Κυπρίους αὐτοδιοίκησιν, — ἀλλὰ, βεβαίως, νὰ μὴ τοὺς ἀφαιρῶμεν νὰ κάμουν ὅ,τι θέλουσι. Αὐτὸ βεβαίως ὅχι! — τοὺς παρέχωμεν ὅλα τὰ ἄλλα καὶ τοὺς ἀρνούμεθα ὅ,τι ἀληθεῖς ἐπιθυμοῦν. Αὐτὸ γίνεται ἤδη ἀπὸ πολλὸν καιρὸν. Μὰς ἐλέγθη ἀπὸ τὴν ἀντιθέτου παρατάξιν ὅτι ἡ νῆσος αὕτη δὲν διετελεσε ποτὲ ὑπὸ Ἑλληνικὴν κυριαρχίαν. Συμβαίνει νὰ εἶναι ἡ μόνη, ἐκ τῶν ἐκατοντάδων τῶν Ἑλληνικῶν νήσων, ἡ ὁποία δὲν ἀποτελεῖ τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἑπικρατείας. Δὲν ἀποτελεῖ τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἑπικρατείας διότι ὁ Ἰσραὴλ τὴν ἀντὶπαλεῖ μετὰ τῶν Τούρκων τὸ 1878. Ἦνεν τμήμα τῆς Μ. Βρετανίας τὸ 1878, καὶ ἐπὶστευεν ὅτι, ὡς Βρετανικὴ Ἀποικία, δὴ ἐπε- τύχησε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πλὴν ὅμως, ἐπειδὴ ἀκριβὲς εἶναι Βρετανικὴ Ἀποικία, τῆς ἠρησμένης τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς καὶ τὴν ΕΝΩΣΙΝ, τὰς ὁποίας ἐπὶτυχον ὅλοι οἱ ἄλλαι Ἑλληνικαὶ νῆσοι. Λέγομεν πρὸς τοὺς Κυπρίους: «Εἶναι διὰ τὸ καλὸν σας. Ἡμεῖς σας γνωρίζομε καλύτερον ἀπὸ ὅ,τι γνωρίζετε οἱ, τὸν αὐτὸν σας.» Ὑπάρχουν 10,000 Κύπριοι περίπου, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἴδωκε εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν, καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰς τὸν βέβαιον τὰς ἰδικὰς τὴν πεποιθήσεις. Ἡμεῖς ὅμως γνωρίζομε καλύτερα ἀπὸ αὐτοὺς. Ἀκόμη καὶ ὅταν ὑπὸ τὴν μεγάλῃν ἐπίδρασιν τῆς Μ. Βρετανίας αὐτοὶ διατηροῦν πεποιθήσεις καὶ μετὰ πεποιθήσεως, τὸ παράδοξόν των καὶ παραμένον ὁδοὺ τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ, αἰσθάνονται Ἕλληνες, εἶναι Ἕλληνες — ἀκόμη καὶ τότε ὅταν ὁ ἀξιότιμος Συνδεδεμένος, οἱ ὁποῖοι λέγουσι αὐτοὺς: «Ὅχι, ὄχι, κύριοι — μὲ τὸν καιρὸν καὶ μὲ κόπον ἡμεῖς δὴ σας ρωθῶμεν νὰ μὴ εἰσὶν Ἕλληνες.» Πόσας φορές εἰς τὴν ἀποικίαν τὴν Ἰστανίαν μας δὲν ἔχοντες εἰπεῖ τὸ ἴδιον πράγμα; Εἶχε μεγάλη εἰρωνὴ τὸ γεγονός ὅτι ἀρχίζοντες τὰς περιηλικὰς μας εἰς τὴν Κύπρον τὴν ἰδίαν ἀκριβὲς ἡμέραν καθ' ἣν ἔχομεν τὸ ἐπαινετικὸν πλεῖον τῶν περιηλικῶν μας εἰς τὴν Ἀλγυρίαν. Ἐπὶ τῇ πρῶτῃ νὰ εἶπω πρὸς τοὺς ἀξιότιμους κ. κ. Βουλευτὰς καὶ Ὑπουργοὺς τῆς ἀντιθέτου παρατάξεως, ὅτι ἡ ἀποχώρησις αὕτη ἐξ' Ἀλγυρίαν ἀποτελεῖ ἀσπικτον φυγὴν. Βουλευτὰ καὶ Ὑπουργοὶ εἶχον εἰπεῖ: «Ὁ ἀμείβας ἀρκεῖται. Δὲν δὴ ἀποχωρήσωμεν.» Ὅσακις πρόκειται περὶ τῆς ἐθνικῆς ἀσφαλείας μας, παραμένοντες ἀκόμη — καὶ 18 μῆνας βραδύτερον ἰδοὺ αὐτοὶ διανοήσαντες εἰς τὴν αἰδοῦσαν τῶν διασκέψεων. — Τ. — ΑΝΙΟΥΡΙΝ ΜΠΕΒΑΝ (Βουλευτὴς τοῦ Ἑβν. Βέιλνι)... Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον μολὴς ἠκούσαμεν, εἶναι χαρακτηριστικὸς τοῦ βάρους καὶ τῆς πιότητος τοῦ ἀξιότιμου Βουλευτοῦ τῆς περιοχῆς Ἑλν (Τοματάρου) ΛΕΓΚ-ΜΠΟΥΚΕ. Ὁμολογῶ σαφῶς περὶ τῶν ζητημάτων τούτων καὶ ἰσως νὰ εἶχεν ἀπόλυτον δίκαιον ὅταν εἶπεν ὅτι ὑπὸ μίαν ἐποχὴν αὕτη εἶναι μαῦρη ἡμέρα διὰ τὴν Μ. Βρετανίαν. Ὁ ἀξιότιμος Βουλευτὴς τῆς περιοχῆς Ἑλν ἔχει ἀπόλυτον δίκαιον νὰ εἶναι τὸσον λυπημένος

LONDRES • DÉBATS PARLEMENTAIRES • CHAMBRE DES COMMUNES
Rapport Officiel - Séance du mercredi, 28 juillet 1954

Mrs. LENA JEGE (Holborn and St. Pancras, South): ... Pendant plusieurs années nous n'avons pas pris suffisamment au sérieux la question de l'ENOSIS (Union avec la Grèce). Je voudrais rappeler à la Chambre les paroles du très honorable gentleman Député de Woodford (Sir WINSTON CHURCHILL, qui visita Chypre lorsqu'il était Sous-Secrétaire d'Etat aux Affaires Coloniales. Il dit alors au Conseil législatif de Chypre: «Je trouve tout naturel que le peuple de Chypre, qui est d'origine grecque, considère son incorporation à la mère-patrie comme un idéal qu'il faut chérir avec ferveur et avec dévotion. De pareils sentiments sont un exemple de ce dévouement patriotique qui distingue si noblement la nation grecque.» — Mr. R. H. S. CROSSMAN (Coventry, East): Quand est-ce que cela fut dit? — Mrs. JEGE: Cela fut dit au Conseil législatif en 1907. Je pense que les paroles du très honorable gentleman demeurent éternellement vraies. — Mr. E. L. MALLAIEU (Brigg): Nous aurions dû avoir offert avant ce jour une solution convenable, qui, si le Gouvernement n'avait pas appliqué la politique de l'autruche, eût été la plus susceptible de promouvoir non seulement les intérêts des Chypriotes, mais aussi nos propres intérêts. — Mr. R. H. S. CROSSMAN (Coventry, East): Je me demande pourquoi le très honorable gentleman et quelques uns de ses amis du rang opposé formulent tant d'objections contre certains actes de la Russie Soviétique? A quel objectif-ils? Nous venons d'entendre énoncer le principe que, lorsqu'il s'agit de sécurité militaire, nous avons le droit d'occuper un pays, quelles qu'en soient les attaches nationales, d'ignorer tous plébiscites ou élections, et de dire à ces peuples qu'il est bon pour eux d'être gouvernés par nous. Je me demande qui donc nous croyons pouvoir abuser ainsi? Qui donc croyons-nous pouvoir tromper par tous ces discours absurdes et par tous ces propos de l'autre rang? Je me demande qui se laissera tromper par les déclarations du Ministre sur tout le bien que nous avons fait à Chypre et sur notre réel désir d'accorder l'autonomie aux Chypriotes — mais, bien entendu, sans les laisser agir à leur gré! Oh, non — nous leur donnons tout, mais nous leur refusons ce qu'ils désirent le plus. Tout cela dure depuis longtemps. Ceux de l'opposition nous ont bien dit que cette île n'a jamais été placée sous la souveraineté hellénique. C'est pour tant la seule, parmi les centaines d'îles de la Grèce, qui ne fasse pas partie intégrante de la Grèce. Elle n'en fait point partie intégrante parce que Disraeli l'a échangée avec les Turcs en 1878. Elle fit partie de la Grande Bretagne en 1878, et elle crut que, comme colonie britannique elle pourrait obtenir l'indépendance, mais le résultat pour elle, d'être une colonie britannique, fut de se voir refuser l'indépendance et l'ENOSIS, qui furent obtenues par chacune des autres îles de la Grèce. Nous disons aux Chypriotes: «Tout cela est pour votre bien. Nous vous connaissons mieux que vous ne vous connaissez vous-mêmes.» Plus de 10,000 Chypriotes, qui sont venus résider en Grande Bretagne, ont leur propre opinion à ce sujet. Mais nous, nous prétendons mieux savoir. Même lorsque sous la grande influence de cette Métropole ils demeurent obstinément convaincus de leurs griefs et restent en faveur de l'ENOSIS, parce qu'ils se sentent Grecs, parce qu'ils sont Grecs, — même alors, certains honorables gentlemen leur disent: «Non, non, messieurs — avec le temps nous finirons bien par vous apprendre à ne pas être des Grecs.» Que de fois au cours de notre histoire coloniale n'avons-nous pas répété la même chose? C'est une ironie du sort que nos difficultés en Chypre débutent au moment même où se terminent ignominieusement celles que nous eûmes en Egypte. Laissez-moi vous dire, honorables et très honorables gentlemen de l'opposition que cette retraite d'Egypte est un sabordage. Les honorables et très honorables gentlemen affirment: «Nous serons durs. Nous n'allons pas céder. Là où notre sécurité militaire est en jeu nous tenons fermes, — et 18 mois après ils se glissent vers la salle des conférences. — Mr. ANEURIN BEVAN (Ebbw Vale): Le discours que nous venons d'entendre donne la mesure du courage et de la probité du très honorable et vaillant Député de l'île de Ely (Major LEGGE BOURKE). Il s'exprime très ouvertement sur ces questions et peut-être a-t-il bien raison quand nous dit qu'à certains égards cette journée est une journée sombre pour la Grande Bretagne. L'honorable et vaillant Député de l'île de Ely a bien raison d'être aussi contrit sur la situation. C'est tout ce qu'il faut dire sur la Grande Bretagne, et c'est tout ce qu'il faut dire sur la situation.